

פרץ־דרור בנאי שלושה אפיקי ים

5

על מעקה הבטון
אשה בגפה
שוברת את לב הים בשתיקתה
ושוחה באגלי זעתה
הנגרים מפניה עד הנה
והיא מקמטת את מצחה
ומאמצת את מבטה
לראות הקלו מי עצבותה
היש גם לה בשורה על פנף־הדמיון?

14

שלט כחל שמימי
מניף גלירות שטראוס באויר
ואת הלב מניף חיוף ארצי
אשר נחפו ומתרחק.
ומתוק לי לפתע, מתוק לי
עד שאני צוחק
עד שנפרמים בי -
כל תפרי הפצע הפנימי!

31

שלשה רמקולים פנגר הים
יתומים מקול.
חלדה טורפת את הגדר סביב
ואת גרם־המדרגות המטפס לסכת המציל
ואת לבי הסואן בשתיקתו
ובחלדת דמו
וזה הכל,
זה הכל.

המשורר הולך אל הים כדי לקבל השראה ולכתוב. כביכול, אין יותר בנאלי ורומנטי מזה. עם זאת, פרץ־דרור בנאי מצליח בספרו החדש "אפיקי ים" ("קשב לשירה") לאסוף 117 קטעי שירה יפהפיים, שהם מעין קונטורים של צייר במילים על הקשר שבין הדובר, הנמענת האהובה והנוף, במקרה זה הים. לפניכם שלושה קטעים: בראשון מתבונן הדובר באישה המביטה בעצבות אל הים, ובשני האחרים תיאורים קונספטואליים של המצוי בחוף הים, תיאורים של צחוק משוחרר מחד גיסא, ושתיקת בדידות מאידך גיסא. את הספר מלווים איוריו היפים והעדינים של רפי לביא, שהלך השבוע לעולמו.